

Componee

“We componeren vandaag een lied, dat mooi genoeg vertelt over de liefde van de natuur voor de natuur. Ik begin als eerste met de muziek,” en weg was de componist. De componist die achterbleef bekeek nog maar eens de nagels van zijn rechterhand en concludeerde dat er dichtstof onder zijn nagels zat. Hij begon het er onder vandaan te peuteren. Al peuterend prevelde hij geïnspireerde zinnen over de liefde van de vrouw voor de vrouw en de man. Zeker als het een moeder met zo’n zeven kinderen betreft. Na ampele overweging schrijft hij liever over een moeder met acht kinderen, zoals zijn oudtante er ooit prat op ging zo’n moeder te zijn. Waartoe dichtstof inspiratie geeft, blijkt uit deze dialoog. Wonderlijk in zijn beschrijving van liefde voor de natuur. Of andere natuurlijke zaken.

- Hoeveel kinderen heeft u?
- x Ik heb er acht. Maar het kunnen er makkelijk negen zijn.
- Uw vrouw heeft u recentelijk niet geïnformeerd?
- x Mijn vrouw? Of bedoelt u de moeder?
- Die ook.
- x Bent u zo blind als een tsaar?
- Omdat ik ze niet als dezelfde zie?
- x Dat bedoel ik ja.
- Het ligt aan mijn bril.
- x En aan het licht in uw bril.
- De glazen zijn nogal donker gekleurd.

Zoals een moeder met een vader-die-geen-moeder-is spreekt over het hebben van negen makkelijke kinderen. Een wonderlijk gesprek, dat tot een rustig moment van innerlijk verstaan leidt. Veel luisteraars hebben daar baat bij.

Later die dag kwam die wegwas-componist ineens weerom. Die schudde wat met zijn rechterhand en liet uit zijn mouw een melodietje rollen die deze woorden als dialoog gezongen wonderlijk mooi begeleidden. Zo brengt het dagelijks toeval tekst en muziek bij elkaar die twee componisten afzonderlijk nooit samen zouden brengen. Probeer daarom vooral meer dan één componist in uw vriendenkring te hebben. Het kan tot mooie dingen leiden en is waarachtig het nastreven waard!

VI/IV/6x4-1; de7deApr/20+4-1; XI-XII-XXIII